

'SPORTSCHOENEN? NEE, DAT IS MIJN STIJL NIET.'

OLIFANTENPIJPEN IN LOW PROFILE VERSIE

'IK DRAAG GEEN ZONNEBRILLEN. TE ONPERSOONLIJK.'

VINCENT VAN QUICKENBORNE MINISTER VAN ONDERNEMEN EN OLIFANTENPIJPEN

'Waarom niet?' twittert Vincent Van Quickenborne. 'IK BEN ZOT VAN DE PIJPEN VAN BLACK SABBATH? DAT OZZY OSBOURNE EEN BEDENKELIJK STIJLICOON IS, VERGEVEN WE DE MINISTER VAN ONDERNEMEN EN VEREENVOUDIGEN. Zelden heeft een Wetstraatbewoner zich zo onvoorwaardelijk opengesteld voor een restyling. 'Flares' met flair. Door Anja Otte, styling Linda Van Waesberge, foto's Doreen Dierckx

Laat maar komen, is Q's houding bij alles wat we hem voorhouden. Hij beoordeelt het met open geest en kennis van zaken. Wel heeft de liberaal een extra uitdaging ingebouwd: hij staat erop dat we onze tenten in Kortrijk opslaan - 'ik shop altijd lokaal' - en laat dat nu niet direct de hipste locatie van het land zijn. Er bruist wel wat in de stad aan de Leie, maar een trendy voorloper zien we ze niet snel worden, laat staan dat flares er binnenkort het straatbeeld domineren. Van Quickenborne zelf ziet er lichtjes burgerlijk uit. De middenstandsstijl van Kortrijk? Zijn kleding weerspiegelt nauwelijks zijn rebelse natuur, maar, zo drukt hij ons op het hart: 'dat is omdat jullie mij nooit in het weekend zien.' De minister blijkt een absolute kledingfreak. Ten bewijze trekt hij het bruine jasje uit waarmee hij recht uit het parlement komt. Hij wijst op het stukje fluweel in de kraag en op de vier knoopjes aan de mouwen, elk met een andere kleur draad aangenaaid. 'Weinig collega's kleden zich zoals ik. Bij de meeste politici krijg je de indruk dat ze zichzelf niet kleden. Hun mouwen zijn bijvoorbeeld te lang. Zelf moet ik die ook laten innemen. Je ziet, ik ben een politicus zonder lange arm.' 'Elke dag draag ik een ander pak. Ik heb minstens negentig dassen. Voor mij moet een das smal zijn. Retro vind ik mooi, vooral crochet. Ik hou ook van shoppen - een plezier voor mijn vriendin. Alleen jammer dat de winkels hier dicht zijn op zondag, het enige moment waarop ik tijd heb. Van die steden als Hong Kong, waar je op elk uur van de dag kan shoppen, heerlijk!'

BLUE SUEDE SHOES

Hong Kong en Kortrijk, het contrast kon niet groter. Op wat streetwear na, blijken flares onvindbaar. In Visconti, een boetiek met een klassieke uitstraling en toch een paar verrassend moderne stuks, ligt een bootcut van 7 For All Mankind. Geen echte olifantenpijpen, maar onderaan bedraagt de diameter toch enkele decimeter. Veel mannen zouden ervoor terugdeinzen, niet zo onze minister van Ondernemen.

'Wijde pijpen, dat is geleden van toen ik klein was. Enkele jaren terug heb ik nog eens een wijde broek gekocht, al heb ik ze zelden gedragen. Ze was toen nog niet echt in de mode', vertelt Van Quickenborne, voor hij te voorschijn komt met de bootcut. Hij lijkt er opmerkelijk slank in. Met een kleurrijk ruitjeshemd erbij wordt het profiel net dat tikje anders, zonder wereldschokkend te zijn. Met een beetje lef kan je er zelfs ongestraft mee door de straten van Kortrijk. De minister is het met ons eens. Geslaagd, besluit hij kort. 'Hierin zie ik me gerust op café gaan.'

Op zijn mobieltje roept hij de hoes van *Sabotage* van Black Sabbath op, een album uit 1975. Buiten twee bandleden in een legging en een kamerjas met plateauzolen - Geezer Butler en Tony Iommi, weet Q - ademt de rest vergeelde jaren zeventig: hoog opgetrokken flares, netjes door het midden gestreken, onder een grote bos haar en een stevige snor. 'Crazy elpee', zegt de minister hoofdschuddend.

Dan probeert styliste Linda Van Waesberge hem sneakers aan te praten. 'Sportschoenen? Dat is mijn stijl niet. Waarom nemen we deze niet?' Van een rek plukt Van Quickenborne een hoog casual paar, in blauw daim met witte

**'IK HEB MINSTENS
NEGENTIG DASSEN.'**

**'YES, ZOIETS DRAAG IK
OP MIJN TUINFEEST.'**

veters, dat vaag aan de seventies refereert. Het blijkt een voltreffer: de hele sessie zal de minister ze aanhouden. Elke outfit krijgt er een extra accent door. Als van Quickenborne achteraf de selectie van Visconti monstert, is hij nog meer overtuigd van zijn gelijk. De uitgestalde schoenen vallen stuk voor stuk in een van twee categorieën: 'sportschoenen' of 'saaï'.

KNOKKE, MAAR DAN BETER

Een blouson om het geheel af te maken, valt evenmin in de smaak. 'Dit zijn echt Knokke-toestanden. Ik hou van Knokke, maar niet hiervan. Waarom loopt werkelijk iedereen er daar hetzelfde bij?' Een helblauwe blazer daarentegen wordt meteen goedgekeurd. 'De toekomst ziet er goed uit voor de blauwen!'

We gaan op zoek naar een alternatieve Knokke-outfit, met *slacks* (een nonchalante broek) — alweer helblauw — en een marinetrui. De smalle pantalon staat de minister voortreffelijk, in de trui voelt hij zich duidelijk niet op zijn gemak. Hij ruilt hem al snel in voor een paisleyhemd, waar hij onmiddellijk tuk op is. 'Zie je dat effen boordje hier in het midden? De manchetten zijn binnenin ook met die stof afgewerkt. Zulke details, daar hou ik van.' De look is fris, kleurrijk, hip én je kan ermee naar Knokke.

Erboven komt nog een blazer in hetzelfde helblauw. De minister aarzelt. 'Is dat dezelfde stof als de broek? Nee? Dat kan, maar je moet daar wel mee opletten.' Als hij het jasje aantrekt, spreekt zijn laconieke blik boekdelen. *Yes!* 'Zoiets draag ik op mijn jaarlijks tuinfeest. Kan je trouwens geen foto nemen met mijn toestel? Dan kan ik dit even doorsturen naar mijn vriendin. Van kop tot teen, graag, met de schoenen erbij.'

GEEN CULTUURSHOCK

Over naar een andere look, met een donkerblauw pak in licht glanzende stof en een fuchsia hemd. Het laatste wijst de politicus fluks af. 'Dat past toch niet bij dit pak?' Toch wel, maar overtuigd krijgen we Van Quickenborne niet. Ook een roze zonnebril van Tom Ford vindt hij maar niks - 'ik draag geen zonnebrillen: te onpersoonlijk, je ziet de mensen hun ogen niet' - maar over het pak is hij best te spreken. 'Een glanzende stof durf ik gerust aan. Ik heb zelfs een jasje in een soort berenvelletje. Dit is duidelijk iets voor 's avonds.' Voor recepties, oppert styliste Linda. 'Of de discotheek', vult Van Quickenborne aan.

Een vlekjeshemd van Boss brengt redding. Gecombineerd met een ultrasmaal dasje van Dolce & Gabbana staat er opeens een andere man voor ons. Strak in het pak, als een stijlbewuste voetballer die op verplaatsing vertrekt. Enkel het Vuittontasje ontbreekt. Q keurt, keurt nog eens en keurt goed. 'Veel beter zonder dat roze hemd. Alleen is het dasje wel heel smal. Iets breder mag toch.' Conclusie? 'Dit is allesbehalve een cultuurshock voor mij. Veel van wat ik vandaag aangetrokken heb, zou ik zo dragen. De wijde broekspijpen zie ik best doorbreken, al wordt het wel afkicken van de smalle jeans. En wie durft na dit nog te beweren dat blauw geen kleur is?'

Heeft de minister ook iets opgestoken van het experiment? 'Dat een das ook te smal kan zijn', grijnst hij. Waarop hij meteen de breed glimlachende zaakvoerder wenkt. 'Waar vind ik hier de andere smalle dassen?' ●